

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4489

гр. София, 29.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **11144** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпила молба от Н. А. Н. от [населено място] за изменение на Решение №1619/13.03.2023 г., постановено по настоящото дело, в частта му за разноските, с искане същото да бъде отменено в частта, в която е осъден да заплати на ИВСС разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева или евентуално същите да бъдат намалени на 50 лева. В молбата се твърди, че съдът се е произнесъл по непредявено искане, доколкото в настоящото производство не е заявена претенция за присъждане на разноски от ответника. Твърди, че поради това следва да се счита, че ответника е променил мнението и и вече не иска присъждане на разноски, както е претендирал пред АдмС – Д.. В подкрепа на това излага доводи, че с решението на АдмС – Д. разноски не са били присъдени и от ответника не е подавана молба по чл.248 ГПК. Счита, че на основание чл.226 АПК при новото разглеждане на делото първоинстанционният съд присъжда само разноските за касационната инстанция, но не и тези, направени при първото разглеждане на делото.

Насрещната страна не е изразила становище по молбата.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, и постановеното решение приема следното:

Молбата е депозирана в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която имат право да искат изменение на акта в частта му за разноските. За решението молителят е уведомен на 21.03.2023 г., а молбата е входирана в съда на 04.04.2023 г. Предвид това същата е допустима. Разгледана по същество, молбата е неоснователна по следните съображения:

С Решение №1619/13.03.2023 г., постановено по настоящото дело предвид изхода на спора съдът е приел, че съобразно разпоредбата на чл.143, ал.3 АПК ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено

съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Редовно направено искане за това от процесуалния му представител е направено с молба, депозирана пред АдмС – Д. на 25.03.2022 г., в която е изразено и становище по същество на спора. Следователно, в производството пред АдмС – Д. ответникът е представляван от юрисконсулт, при което му се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер, определен съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, които разноски се поставят в тежест на жалбоподателя. С оглед обема на извършената работа и предвид неучастието на юрисконсулт в настоящото производство съдът е счел, че същите следва да бъдат определени в минимален размер от 100 лева. Съдът е приел, че разноските за юрисконсултско възнаграждение се дължат от оспорващия независимо, че с Определение №2204/07.09.2021 г., постановено по адм. д. №198182021 г. на АдмС – В. е освободен от заплащане на държавна такса. Това е така, именно защото с това определение е освободен от заплащане само на държавна такса, не и от разноски. Предвид това Н. А. Н. е осъден да заплати на ЮЛ, чийто орган е издал процесния акт, а именно на ИВСС разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева. Настоящият съдебен състав счита, че изложеното в молбата не обосновава различен от изложения от съда в решението извод относно основателността и размера на дължимите разноски от страна на оспорващия в настоящата хипотеза.

Вярно е, че с решението на АдмС – Д. разноски на ответника не са били присъдени и от процесуалния представител на ответника не е депозирана молба по чл.248 ГПК за допълване на решението в частта за разноските. Но Решение №137/15.04.2022 г. по адм. д. №59/2022 г. на АдмС - Д. е обезсилено с Решение №11172/06.12.2022 г., постановено по адм.д. №5430/2022 г. на ВАС и делото е изпратено за ново произнасяне от състав на АдмС – С.-град. С обезсилване на решението и изпращане на делото на компетентния съд се възстановяван висящността на направените от страните искания, включително и на искането за присъждане на разноски. По последното, макар и изрично да не е редовно повторено при второто разглеждане на делото, доколкото не е изрично оттеглено или не е направен отказ от него, се дължи произнасяне от съда, разглеждащ спора след обезсилването. Именно затова, а не на основание чл.226 АПК настоящият съдебен състав е разгледал това искане, заявено с молба, депозирана пред АдмС – Д. на 25.03.2022 г. и се е произнесъл по него. Предвид това неоснователен е доводът на оспорващия, че разноските са присъдени служебно. Доколкото ответникът е представляван от юрисконсулт в производството, започнало пред АдмС – Д. и приключило пред АССГ, то разноски за юрисконсултско възнаграждение му се дължат, независимо дали страната има възможност да ги заплати. В решението е направена преценка на извършената работа и предвид неучастието на юрисконсулт в производство пред АССГ съдът ги е определил в размер от 100 лева. Този размер е минимален, поради което не може да бъде намален. Предвид изложеното молбата за изменение на Решение №1619/13.03.2023 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Доколкото решението, чието изменение се иска, подлежи на обжалване, ще подлежи на обжалване и настоящото определение, с оглед разпоредбата на чл.248, ал.3 ГПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на Н. А. Н. от [населено място] за изменение на Решение №1619/13.03.2023 г., постановено по настоящото дело, в частта му за разноските, с искане същото да бъде отменено в частта, в която е осъден да заплати на ИВСС разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева или евентуално същите да бъдат намалени на 50 лева.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от настоящото определение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: